स्थूलकेशो ऽपि ताम् अस्मै प्रतिशुश्राव कन्यकां,
आसन्ने च विवाहे ताम् अकस्माद् दष्टवान् अहिः । 79
ततो विषसहृदयः शुश्राव 'इमां गिरं दिवि,
एतां क्षीणायुषं ब्रह्मन् स्वायुषो ऽर्धेन जीवय । 80
तच् छ्रुत्वा स ददौ तस्यै तद् एव 'अर्धं निजायुषः,
प्रत्युज्जिजीव सा तेन, सो ऽपि तां परिणीतवान् । 81
अथ क्रुद्धो रुरुः नित्यं यं यं सर्पं ददर्श सः,
तं तं जघान, भार्या मे दष्टा 'अमीभिर् भवेद् इति । 82
अथ 'एकस् तं जिघांसन्तं मर्त्यवाचा 'आह डुण्डुभः,
अहिभ्यः कुपितो ब्रह्मन् हंसि त्वं डुण्डुभान् कथं? । 83
अहिना ते प्रिया दष्टा, विभिन्नौ च 'अहिडुण्डुभौ,
अहयः सविषाः सर्वे, निर्विषा डुण्डुभा इति । 84
तच् छ्रुत्वा प्रत्यवादीत् तं, सखे को नु भवान् इति,
डुण्डुभो ऽप्य् अवदद्, ब्रह्मन् अहं शापच्युतो मुनिः । 85
भवत्संवादपर्यन्तः शापो ऽयम् अभवच् च मे,
इत्य् उक्त्वा 'अन्तर्हिते तस्मिन् भूयस् तान् न 'अबधीद् रुरुः । 86
तद् एतदुपमानाय तव देवि मया 'उदितं,
डुण्डुभेषु प्रहरथ क्रुद्धा यूयम् अहिष्व् इति । 87
एवम् अभिधाय वचनं
सनर्महासं वसन्तके विरते,

Digitized by Google